

вивашь духовно чрѣзь всичко; заради това, ако земны-тѣ нѣща не спомагатъ на това намѣреніе, не е ли отъ това, че ты злѣгы разбирашь? Твое-то оплакваніе, че тѣ не ти спомагатъ, не прилича ли на оплакваніе-то, което единъ ученикъ бы правилъ, ако бы рекль тѣй: “Азъ можахъ да напрѣдвамъ въ наукѣ-тѣ, ако уроци-тѣ, книги-тѣ и съчиненія-та не захващахъ толкова много отъ мое-то вниманіе и мое-то врѣме?”

Сега да видимъ, какъ може земна-та грыжа да стане небесно поученіе? Какъ може тя да се обърне тѣй щото, вмѣсто да отдалечава душѣ-тѣ отъ Бога, — да ѣ води непрѣтатно по близо къмъ него? Какъ може облакъ-тѣ на земны-тѣ грыжи, който ся вдига между насъ и Бога, да се обърне и да стане подобенъ на огненный-тѣ стълпъ, който вървѣше пощя прѣдъ Израилевы-тѣ сынове, а) и тѣй да ны води прѣзь пустыніѣ-тѣ на тойзи животъ?

Мыслѣ че злоупотрѣбяваме земнѣ-тѣ грыжѣ, защото криво върваме за неѣ, т. е. не върваме истинно и дѣйствително, че Богъ е при насъ и на всѣждѣ, и че наистинѣ той работи въ най-малкы-тѣ случкы и подробности на живота. Но, ако вървахмы право, Той щѣше да обърне свѣтскы-тѣ грыжи на духовны благословенія.

Наистинѣ человекѣ-тѣ много често, безъ да мислятъ, говорятъ за единъ Промыслъ Божій, който управлява всичко. Но ако некажемъ вържѣ-тѣ който человекѣ-тѣ общо и много Христіани

а) Исх. 13; 21.